

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

קוב.

עין משפט נר מצוה

מז א מיי פ"ד מהל'
עמו"ס הלכה ב סג
עין נט:
מב ב מיי' שם הלכה ו:
מב ג מיי' שם הלכה ט:
ג ד מיי' פ"ו מהל' שכנים
הלכה ה סג עין פב
טו"ע מ"מ ס"י קסג סעף
ב:
נא ה מיי' פ"ט מהל'
מדיים הלכה ז סג
לאון רמב טו"ע י"ד ס'
ר"י סעף לב:
גב ו ז מיי' פ"ד מהל'
עמו"ס הלכה י סג
לאון טו:
גז ט י מיי' שם הלכה יא:
גד ב ל מ מיי' שם הלכה
יב והלכה יג ונע"י
כ"ע:

אין מחרימין אותו אצל נכסים שיש להם בחזקה העיר מחרימין אותו וטעמה מפורש לקמן: **אמר ר"ש מפני מה וכו'.** ככל דוכתי דרש ר"ש טעמא דקראס: **ה"ג אמר מר ואם לו** (שללה) אשר זה לרבות נכסי רשעים שזמנה לה: **אמר רב חסדא וננקלצין לאוסה.** נכסי

רשעים הקרוצין לעיר שיכולים לקבלם לתוך העיר באותו יום עלמו שזמנא סגולה שאל העיר לרבות לשורפן הן אצוידים עמיה אצל רחוקים דאין מגיעין לעיר אין אצוידים. וזוקא שכבר היו לתובה אלא שמשכשו היו מופקדים ציד אחרים אצל לא היו מעולם זכותה כגון דנפלה להם צירוסה לא קרינא ציה שללה ואין הממון אצד: **אלא ידיהו.** דכני עיר הנדחת ומופקדים הם צעיר אחרת: **הא אמרה.** רב חסדא וננקלצין לתובה והא אין נקלצין: **דקבל דאנו אחריות.** בני עיר הנדחת: **כמאן דלא פליג.** (א) א"ל לכזית צער בלא שחיסה ואפילו שחטה משחט אין בשחיסתו כלום דלא לשחיסה קיימא אלא למימה ושחיסתה זו היא מיתת הבהמה ואין היתר אפילו החלי שאין של עיר הנדחת כדי שחט לסימן דעיר הנדחת אינו שחט אלא ממית ולא מהניא ציה שחיסה: **עיסה.** כל אימת דבעי פליג לה ואין חלק של עיר הנדחת מעורב צו: **ל"ש שחטה משחט ל"ש קטלא מקטיל.** דצין בשחיסה וצין צהריגה קרינא ציה לפי חרבט דאפילו שחטה מיתה צעלמא היא ולא מהני מידי או דילמא לפי חרבט היינו שלל דרוב שחיסה אצל דרך שחטה מהניא לה לטהרה מידי נזילה דנהי דלאכליה אימסרה ואיסור הגאה הוא אצל מיהי לטהרה מידי נזילה: **שיער נשים דנקיטוס.** שבעיר הנדחת מהו אי הו צכלל ואת כל שללה תשרף אז לא: **רשעניות.** פשיטא לן דישירך עם שלל העיר: **פליטה.** שירך לגלחה: **פיהה נכרית.** גדיל של שערות דעלמא שעושין לנני קא מצעי ליה לרצ יוסף אס של דנקיטות הוי: **מחובר בגופה.** שנקשר צה: **נגופה דמי.** וכס שזרפין מלבושין שעליהן שהרי דנקיטות הן כך אין שורפין אותו גדיל: **דפלי כפצטא.** מלה אותו גדיל צידת ואין שזרין צה עכשו: **כיון דעיינא ונפקא.** רגילה לקורסה מדיר אף על פי שלל קשרתו עכשו כל מקום שהיא שם נדון כמלבוש שעליה דכל שפעה דעמה עליה וכשאר מלבושין דמי: **רחוב מעיקרא משמע.** רחוב שהיה לה מתחלה ולא שעושין לה רחוב עכשו: **הו**

קשיא. לשון הפסוק קשה לתוך למד' חולקין (א) אצל לא מיתמת: **גרידי.** דלמ"ת נמשכין וכן גרים רבי צבוליה הש"ס מגריד גריד וג"ל שהוא לשון גרידא דמפרשין יחד על שם שהוא יחד משוך ומופרש הוא מן הכל ואין לאחרים קציציו ולשון ארמי הוא ואין דומה לו כפסוק (ודומה לו). אצל גורדו ומעמידו על גלדו (ר"ה ד' סו): **הוא לשון עצרי ודומה לו כפסוק (איב צ) ויקח לו חרס להתגד צו דלמ"ת ופי' לשון חטיטה שמחטטו וגורד צבסין אז בכל דבר.** וגורר צרי"ש לשון עצרי הוא כמו (שבת ד' כב). גורר אדם מטה כסא ושלטן וכן (צ"ב ד' סו). היה מגרר ויוצא מגרר ויוצא: **בצר נפשיהו גרידי.** ומעשיהם מעשה אדוקים ציותר הואיל ומעלמם הם נדחין ודין הוא שיעשה עיר הנדחת: **אצל הנך.** דהודחו צטר נשים וקטניס גרידי שאין אדוקים כ"כ: **היכי צדינן.** היך נעשין רוצה נחיס הואיל דלריכין עדים והתראה לכל אחד ואחד: **דינן וחובשין.** כשרוצין צ' או ג' מהס עובדים ע"ז לא שקלו אותן ומניחין כל האחרים מלסקול אלא דנין אותם לסקילה וחובשין אותם בצית הסוהר וכן עושין עד שרוצין אס מלטרפין לרוצה וחוזרין ודין אותם דין אחר להריגה ומלצדין את ממונס: **ומענה אס דינס.** שלאחר שנגמר דינס אתה משהיה אותם ומענה את דינס: **דינן וסוקלין.** עד חליין דמחזקינן להו כיחויס ודינן וסוקלין ומתליין ואילן נחצבר הדבר למפרע שהודחו רוצה והו צסיף וממונס אצד ומחליין ואילן אי אתה רשאי למשכן למיתה חמורה: **ור"ל אמר מרצין להס צמי דינן.** לזו משום דאין דנין צ' ציוס אחד דהא אמרת צפרק נגמר דין (לעיל נט). דצמיתה אחת דנין אלא משום דנפיש עדים לכל אחד ואחד ואין פנא לחקור כל אחד ואחד ציוס אחד מרציס להס צמי דינים כדי שתתקבל עדותן ציוס אי יוגמר דין כולם ציוס אחד: **לשעריך.** לצ"ד שצבערין דהיינו סנהדרין קטנה: **ואי אתה מוציא.** אלא צסנהדרין גדולה: **אלא מרצין להס צמי דינן ומעניין צדיניהס.** אס הוו מרציס ואס הודחו רוב מעלים את כולן לצ"ד הגדול: **ימה יהא צעיר.** משנה צהשומפין (צ"ב ז): **ויהא כהנשי העיר.** ליתן צלורכי העיר: **למיהו כניי מתא.** שהיא נקרא כניי העיר אין נקרא צפחות מ"צ חדש אצל להקרות מיוצבי העיר כיון שזהה ל' יוס נקרא מלגשי העיר וקרינן צבו את יוצבי העיר ההוא: **והפניה.** צניחומא: **המודר הנאה.** שאומר הרי עלי קונס אס אהנה: **החסר אותה פרט לנכסי צדיקים שזמנה לה.** שסאס היו צדיקים דריס צמוכה והו להו נכסים מופקדים צמקוס אחר ציד אחרים

לא לעיל טו. ע"ש. (א) צ"ב ז. (ב) ע"ש. (ג) צ"ב ז. (ד) ע"ש. (ה) [מוספ' מדיים פ"ב]. (ו) [מוספ' פ"ד]. (ז) [ענין ז' וחס גרידי' ר' יוסי צ'י מתימא]. (ח) [נש הנריסא צסמא מרנוס של וימת מתיא לך וסוממא]. (ט) [עיל מה'. (ט) ואין חולקין. רש"ש]. (י) [נצדייס יג'. (ס) [לעיל כב]. (ט) רש"ל מ"ו]. (ס) [נצדייס יג].

תורה אור השלם
1. והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הקבר הרע הזה אל שערך את האיש או את האשה ושלקתם באבנים ונתתם דברים יו"ה
2. הכה תבה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: דברים יו טו
3. ואת כל שלקה תקבץ אל תוך רחבה ושורפת באש את העיר ואת כל שלקה קליל לך אלהיה וקהיה תל עולם לא תבנה עוד: דברים יג יז

גליון הש"ס
גב' עיפה חציה של עיר הנדחת. ע"י שגת אריה ס"י פ"ט: שם יצא זה שמוחוס תלישה. ע"י לעיל מו ע"ב מוס' ד"ה תלישה:

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה כמאן וכו' דאי אפשר:

הגהות הגר"א
[א] נב' ואת כל אשר בה: נמחק:

מוסף רש"י
פחות מיכן הן בסקילה. כדי שאר יחידים (ביב סח). ויהא כהנשי העיר. נאלת עמהס בעול (שס ז). למיהו מתבי מתא. כשליס יוס. וגבי עיר הנדחת מבי יוצבי העיר (שס ח). שיער נשים צדיקות. של עיר הנדחת שלל הודחו עמה (שורכו ז). כשיאה נכרית. שסקרה הנקת לעברה קא מיציעא ליה אז כגופה היא ויטול עמה. אי כממונה. וקי"ל צדיקס שזמנה ויאלץ ממנה ערומס וכל ממונס כסף. דכמדי ואת כל שללה תקבון וגו' (שס).

אחרת דמפקדי בתוכה והכא במאי עסקינן כגון דקביל עליה אחריות מהו דתימא כיון דקביל עליה אחריות כרדיה דמי קא משמע לן אמר רב חסדא בבהמה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת אסורה עימה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת מותרת מאי טעמא בהמה כמאן דלא פליגא דמיא עימה כמאן דפליגא דמיא בעי רב חסדא בהמת עיר הנדחת מהו דתיתנהי בה שחיסה לטהרה מידי נבילה לפי חרב אמר רחמנא צלא שנא שחטה משחט לא שנא קטלא מקטיל או דלמא כיון דשחטה מהניא לה שחיסה מאי תיקון בעי רב יוסף שיער נשים צדיקות מהו אמר רבא הא דרשעיות אסור תקבץ ושרפת כתיב מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה צציא זה שמוחוסר תלישה וקביצה ושריפה אלא אמר רבא כפיאה נכרית היכי דמי אי דמחוסר כגופה כגופה דמיא לא צריכא דתלי כבסיבמא כנכסי צדיקים שבתוכה דמי וואבד או דלמא כיון דעיינא ונפקא כלבושה דמי תיקון: ואת כל שללה תקבוצין אל תוך רחובה וכו': ת"ר אין לה רחוב אינה נעשית עיר הנדחת דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין לה רחוב עושין לה רחוב במאי קמפלגי מר סבר רחובה מעיקרא משמע ומר סבר רחובה השתא נמי משמע: וההקדשות